

[Hilmar Baunsgaard.]

vi i fællesmarkedet, så er der i hvert fald én ting, vi ikke skal: vi skal ikke derind med bind for øjnene.

Niels Westerby: Hr. Poul Møller har gjort den betragtning gældende, at et atlantisk frihandelsområde ikke kan blive aktuelt, ikke er praktisk politik, og jeg forstod handels- og markedsministeren sådan, at han gav dette markedsagkyndige medlem ret i denne vurdering. Og det er da selvfølgelig også rigtigt, så længe England forhandler om optagelse i fællesmarkedet. Men i den situation, hvor England eventuelt går hen og henter sig et nej til denne ansøgning, da kan alle andre muligheder tone frem, også en mulighed, der hedder et atlantisk frihandelsområde, som omfatter England, de nordiske lande, eventuelt EFTA-landene og Nordamerika, eventuelt helt andre ud over det. Så jeg tror ikke, man fuldstændig skal afskrive det i en situation, hvor England har fået et nej, men jeg må selvfølgelig erkende, at et sådant perspektiv ikke er praktisk politik, så længe England forhandler om optagelse i fællesmarkedet.

Må jeg dernæst sige, at hr. Aksel Larsen var inde på, også i sit dagsordensforslag, at man skulle udsætte ansøgningen om optagelse i fællesmarkedet. Nu drejer det sig jo altså om en ansøgning om optagelse, og det er jo på ingen måde det samme som en optagelse. Når det er så vigtigt, at man ansøger sammen med England, er det bl. a. af hensyn til det danske landbrug, idet det jo vitterlig er således, at ca. 50 pct. af dansk landbrugseksport går til England, og i det øjeblik, England bliver optaget i fællesmarkedet, hvad så med vores landbrugseksport til dette land? Skal det overtages af fællesmarkedslande, skal dansk landbrugs eksport til England mindskes, eller skal man søge virkelig at få gennemført en harmonisering af Danmarks landbrugseksport sammen med det engelske behov for import af landbrugsvarer, således at danske interesser ikke lider skade? Det er jo naturligvis bl. a. det, der er perspektivet, at man i den periode, der hedder tilrettelæggelse af forholdene, kan få en koordinering af de engelske forbrugsinteresser og de danske eksportinteresser.

Dernæst var der en enkelt ting, som det måske var værd lige at holde sig i erindringen i tiden fremover, og det er dette, at der selvfølgelig i grundloven er fastlagt en ganske bestemt fremgangsmåde ved en eventuel optagelse i fællesmarkedet: fem sjettedeles majoritet, og hvis det ikke kan opnås, da en folkeafstemning. Og det er vel også således, at man må sige, at den danske grundlov bygger på det system, at imellem valgene er det folketinget og folketingets medlemmer, der træffer afgørelserne. Alligevel er spørgsmålet om at træde ind i fællesmarkedet en så vidtgående beslutning — og sådan karakteriserede jo stats- og udenrigsministeren den også — at vi alligevel måske godt kunne give os til at overveje, om vi ikke under alle omstændigheder, når spørgsmålet om optagelse bliver aktuelt, skulle afholde en folkeafstemning om denne sag.

Jeg går i øvrigt ud fra, og det har jeg forstået på de fleste af ordførerne med undtagelse af hr. Aksel Larsen, at det dagsordensforslag, som hr. Per Federspiel og hr. Per Hækkerup har stillet, vel nok vil blive vedtaget her i tinget, og det vil jo altså sige, at der i løbet af en overskuelig tid skal påbegyndes forhandlinger. Her vil jeg da gå ud fra, at alle væsentligere markedsforhandlinger bliver ført af stats- og udenrigsministeren. Ja, der er bestemt ikke noget i vejen med min tillid til handels- og markedsministerens personlige evner, men det er vist nok vigtigt, at Danmark har den størst mulige autoritet udadtil udenrigspolitisk; der vil let fra de andre lande side være lidt af den holdning, at en handels- og markedsminister er noget i retning af en juniorminister, og dér vil det nok være bedst for Danmarks placering i forhandlingerne, at det er statsministeren, der selv fører dem i sin egenskab af udenrigsminister. Også indenrigspolitisk vil det have sin betydning, at stats- og udenrigsministerens autoritet er med i det markedspolitiske billede.

Det har været fremført mellem linjerne af hr. Aksel Larsen og af forskellige talere fra det folkesocialistiske parti, at man egentlig slet ikke under nogen omstændigheder ønsker en optagelse i fællesmarkedet, heller ikke hvis England bliver optaget i